

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક

૧૭૪૦

વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ

નવચંડી

ઈશ્વર

વિષય

૨૫૩૮: ૬ ૭૫૮

નયરંગે ઈશક

યાને

બાહારે ગુલશન.

ગજલ.

ગમે દુરીસે જી જલતા હે, અશક આખોસે જારી હે,
 કહીઓ લેલાસે જી પીઆરે, શુભો રખસન હમારી હે.
 અરે પપૈયાં કલમ રે તું આખી રેનન કુકે,
 હોલે હોલે શીલગત હે સાં તેં કીહી ઝારી કુકે.
 અવાજને વલમ અજબ આરત શુમારી હે-ગમે
 સાજન ઓ દીન કાનશે જો સુખશે લાગી પ્રીત,
 અજ દુખ દં નીઆરે ભયે સો કાન ગાઢકી રીત.
 એ બેમકવત સાજના કુગમી કોકે કરદેગારી હે-ગમે
 પીતમ નમ મત વનખો કે તમ ખીછરે મોઝે ચેન,
 હારી બનગી લાગી સો સલગત હઠિં દીન રેન,
 ગયે દીનતો રોતેદી રાતે રાતકુ અખતર શુમારી હે-ગમે
 ખીનત તનસે હોં લગી જલો જાત સખ કાટ,
 નારી દેખત ડંગ લઈ સો પદો ફેફાલા હાત.
 પે ગમશે જગરતો જવ ચુકા અખ તનકી બારી હે-ગમે
 જેસમ ચુક પાજર બયો મારા નહેઓ ના મારા,
 રગત રંગી બર ન રહેઓ લખવન સામ.
 જલ તું લે અખર કે મુજપે ઝરન બારી હે-ગમે
 એકતો નેના મેદબરે દુજો અનજન સાર,
 અરે બાજરી રેત હે મતવારન હથીઆર.
 નવાહે યાર વનહ હે યાર ખુંદીકી કટારી હે-ગમે
 કાળા નેના નીકાલ દહીં જો પીકે દુખ લે જાય,
 આગે દરસ બતાયકે પીછે લીજે આવ.
 જમાલે યારસે કળ આશકાકું આખ પેઆરી હે-ગમે
 જાઓ લખીબ ધર અપને તું કીલિં જાનદા શાર,
 આશક અંગે કાને કીએ ખીન દેખાવન દીદાર.
 હમારે દરદકે દાહસે ઓ અશલાતુખી હારી હે-ગમે
 તાલ શુક પરપત બરી હંસા કયુનાં જાય,
 આંખી મહલી પ્રીતકી કંકર ચુનચુન ખાય
 લમલનાકું પેઆરે એઈ મસ્ત બલદત તુમારી હે-ગમે

ગજલ-ઝંકર.

અશકે મુલમુલે મેરે જામે તનકા દામન,
 પુર મુલ ધસ તહરાંસે હે જેસે ચમનકા દામન-અશકે
 જામ સખાહ લે ગઈ ઉસ તુરરહે મુશકીકી શમીમ,
 ભર ગયા મુશકસ સેહરાએ ખુતનકા દામન-અશકે
 કીઆ અરકહી કીસી મહવશકે જાખીસે પુછા,
 હએ શેતાફસે જો પુર ચરખે કોહનકા દામન-અશકે
 ગમે પરવાનેમે રો રો સહર તક આપેર;
 ભર દીઆ શમાને ધશકોસે લગનકા દામન-અશકે
 કીસ સીતમદીદેકી આખોસે હએ પુછે આસુ,
 ખુસે રંગી હએ જો ઉસ ખુનચે દહનકા દામન-અશકે
 આજ વોહ કર લે સીતમ મુજગે મમર હશરકે દીન,
 હાત મેરા હે ચોર ઉસ અહદ શકનકા દામન-અશકે
 પારહાઓ જગરે દીલકી બદોવલત હમને,
 ભર દીઆ લાલે અકીકોસે ચમનકા દામન-અશકે
 ખુન ધસ સએદ મોહબત ન છુએ હરગીજ,
 લાખ ધોએ કાષ ઉસ સુએદ ફકનકા દામન-અશકે
 અએ ઝંકર ગહવરે ખુશ આગે માયનીસે કબી,
 હો ન ખાલી મેરે દરીઆસે સખુનકા દામન-અશકે

ગજલ-ઝંકર

કી થી કેઆ મુજસે મેરે ચાર શરત,
 કુછબી હે યાદ સેતમગાર શરત-કીથી
 દીનો ધમાનો દીલોજાં લે કર,
 દુનીઆ ખોસાબી હે એકબાર શરત-કીથી
 શમાકી તહરાં રાહે ઉલફતમે
 સીર કટાનાબી હે સો બાર શરત-કીથી
 દર પરે ઉસકે ન ફેગાં કર ઈતની,
 હએ અદબબી દીલે ખીમાર શરત-કીથી
 ચુપકા ન રહે મુરગે ચમન દામમે,
 કુછ બી ન કુછ હે તુજે ગોફતાર શરત-કીથી
 રાંબે નેહાં ગીરીએસે ખુલ જાએગા,
 હોવેગા રૂસવા સીરે બાઝર શરત-કીથી
 જીતને હએ બેકોલ ઝરર અમ ઈલાં,
 ઉતસે કરે અબ તોરી પેગર શરત-કીથી

ગજલ-ઝંકર.

હિસ કુચેસેં જળ આશક રોતા હુવા આતા હએ,
 દરીઆ હએ કે આંખોસેં ઉમદા હુવા આતા હએ-હિસ
 લાતા હએ જળમે ખત કસીદ મગર અખ દેખેં,
 કેઆ પેશ નસીબોંકા લીખા હુવા આતા હએ-હિસ
 હિસ જુલફકે કુચેસેં જોરોકા જો હવાકા સર,
 આતા હએ તો ખુશખુસે મેહકા હુવા આતા હએ-હિસ
 આંખોમે હએ દમ હિસકું હમ દેખ તો લે એકદમ,
 હિસ દમ વોહ મસીહા દમ આજા હુવા આતા હએ-હિસ
 હિસ જુલફે પરસાંકા જળ બાંધતા હું મજમુન,
 જો લખઝકે આતા હએ ઉલઝા હુવા આતા હએ-હિસ
 દીલમે તો કસીદા હએ મુજસેં સનમ સરકશ,
 ખેંચ કર કશશે દીલસેં વોહ કેઆ જુવા આતા હએ-હિસ
 મુહ અપના છુપા લેતેં હએ શરમસે સખ ગુનજે,
 ગુલશનમેં ઝંકર જળ વોહ હંસતા હુવા આતા હએ-હિસ
 ગજલ ઝંકર.

આયા નહી વોહ જો સનમ ચાર રોજસે,
 મજતર હએ દીલ ખુદાકી કસમ ચાર રોજસે-આયા નહી
 અએ મેહજળીં ધહ તેરી જુદાઈકી એક રાત,
 હમકું નહીં હએ દશલેકે કમ ચાર રોજસે-આયા નહી
 દુરસત નહી હઈ ઇતની કે જાએ વાંહ તલક,
 કરતે હએ રોજ કસદ ઈહ હમ ચાર રોજસે-આયા નહી
 અપને સરીઝે હેજરકી પું જલદ લે ખબર,
 ઈનકા હુઆ હે આખોંમે દમ ચાર રોજસે-આયા નહી
 જસકે ખજેર એક ધડીલી ન હો કરાર
 વોહ યુ જુદા હુવા હે સીતમ ચાર રોજસે-આયા નહી
 હએ ચાર દીનકી ચાંદની કેઆ હિસકા એતખાર,
 કરતા હએ પું જા લુતફે કરમ ચાર રોજસે-આયા નહી
 ખરગશતગી નસીબકી અપની હએ અએ ઝંકર.
 દેખે નહિ જો હિનકે કદમ ચાર રોજસે-આયા નહી

ગજલ-આરજુ.

કીસી દોસતકે આંખકા હે ધસારા,
 સખમ જસકે દેલ હે પરેશાન હમારા-કીસી
 રજરકું જો જા કર મેં ગુલશનમે દેખે,
 તો હસ ગુલ સરીખા ન કોઇ ગુલ હમારા-કીસી

ગુજર ગઇ હે સખ રેત તેરી શીકરમે,
 નમુનદાર હુવે ફગ્ગરકા શીતારા-કીસી
 જો કુચેમે તેરબી હમકુ ગુજર નહી,
 તેરે હુશનકા જો કરે હમ તીગ્ગર-કીસી
 જો એકઝાર દેખે બરા નધ મેરે દેલ,
 જપક તેરી દેખલા દે હમકુ દો ખારા-કીસી
 તુ આ ચાંદ ધરમે તેરી ચાંદનીસે,
 નીકલ જાવે મેરે મહેલકા અંધારા-કીસી
 જુદાઇસે તેરે મુજે કુછ ના ભાવે,
 ઝોછલતા હે આંખુસે લોહકા કુવારા-કીસી
 અખ મીલતેકી તેરે હમે આરજુ હે,
 કે ખાતર તેરે રંગ મહેલ હે સમારા-કીસી

ગજલ-ઉમેદ.

હગ્ગર સોકર કે ખત સુખેહ યારકા પોહોંચા,
 ઉસ હાતે દર મદારકા પોહોંચા-હગ્ગર
 દેલ શીકસતેકુ પેગામ યારકા પોહોંચા
 ગુલ ફેશોરદેકુ મુજદહ બહારકા પોહોંચા-હગ્ગર
 હજો એકીન હે વહાંસે હગ્ગર લાલોગુલ,
 કદમ જહાંપે મેરે ગુલોગ્ગરકા પોહોંચા હગ્ગર
 તુમ ઉસકુ રંગેહેના ખાશ મત શુમાર કરો,
 હે કતમે આમસે રંગીન નેગારકા પોહોંચા-હગ્ગર
 હમારે દેખકર ઉસ મુરગે દેલકુ અએ સવાદ,
 ખેઆલ કીઆ તેરે જીમે સેકારકા પોહોંચા-હગ્ગર
 જહાંકુ મસત કીઆ એક નેગાહસે તેરે,
 ઇધરબી દેખકે આલમ ખુમારકા પોહોંચા-હગ્ગર
 ઉમેદ અપની તખીયત તો બાગબાગ હુવે,
 પએઆમ જખકે ખુતે મુલઝોગ્ગરકા પોહોંચા-હગ્ગર

ગજલ અલી.

ચહેરએઅહમદ નઝર આતા નહી વાયે કીસમત કાગ બનજાતા નહી,
 આપકી ફરકતમે ઇસ લાચારકા યા રસુલ અદલાહ ચેન આતા નહી.
 હો મઝારે મુસતશા પેશે નઝર, યે મુકદર રંગ દીખલાતા નહી,
 યા નખી આઈ મદીને કીસ તરેહ, સાથ અપને કોઇ લેગતા નહી.
 ચેહરએ અહમદકા જો હએ શેફતાવોકબીસુંએખુતાં જાતા નહી.
 આશીકે અહમદ હું મંએ અએ શેખજી આપકા કહેતા મુજે ખાતા નહી
 દેખું ફીરમએ રોઝએ શાહેઅરબ બખત અએ અલી બદલજાતા નહી.

ગજલ-સોદા.

બુલ ફેકે હે આલમકી તરફ ઝોર સમરબી.
 એ ખાને ખરદાજ ચમન કુછ તો એધરબી—ગુલ
 કેઆ જેદ હે વેદાં જાને મોં સાત વો ન કરતા.
 કાશી હે તસલીકુ મેરે એક નજરબી—ગુલ
 એ અખર કશમ હે તુજે રોનેકે હમારે,
 ટપકા હે કબી ચશમસે તુજે બલતે જીગરબી—ગુલ
 એ નાસે સદ અફસોસ જવાં મરનેપે તેરે,
 પાયા ન તુતક દેખનેમે રૂએ અસરબી—ગુલ
 કેસ હસતીએ મોહુમપે નાજાં હે તું એ યાર,
 કુછ અપને સમોરોજકી હે તુજકુ ખખરબી—ગુલ
 તનહા તેરે માહમતમે શાંમ શીદાપોશ,
 રેહતા હે સદા ચાક ગીરખાન સેહદબી—શેલ
 સોદા તેરી ફરીઆદસેં આંખોમેં કરી રાત,
 આઈ હે સેહર હોનેકુ ટુક તો કહી મરબી—ગુલ

ગજલ-ઝંકર.

ખરખે પરીસે શીકલ મેરે દયરખાકી હે,
 જો દેખતા સો દેહતા હે ખુદરત ખુદાકી હે—ખરખે
 બદલા હવા નરમ સીદાઈ ગતાકી હે,
 લા સાકીઆ શરાબ એ રેહમત અદાકી હે—ખરખે
 પીતે નહીં શરાબ કબી જોવજુદ કીએ,
 ગાલીફમે મેરે રૂહ ઉસી પારસાકી હે—ખરખે
 જશર રોજે અશરમે દેહતા ઉડેગાયું,
 ભુટા મુજે પરીઆને હુદત અલલાકી હે—ખરખે

ગજલ-ગરીબ.

ભુલતી દેલસે નહીં યાદ જાની તેરી,
 સકલ બતલાવે ખુદા યુશુફે આની તેરી—ભુલતી
 ગેરોકી ખાતશે હોતા હે નહીં દીલકું કરાર,
 હમકું તો યાદ પરી દીરીં જ્યાંની તેરી—ભુલતી
 લોક તો પુંજતે હે અપને ખુતોકું હરદમ,
 અખ તો હમકુબી પરી સકલ ખીનાની તેરી—ભુલતી
 એ જુદા / જો જહાં ખીચ ન દોતી પેદા,
 એ ખુદા ખાલી ન રહેતી એ ખુદાઈ તેરી—ભુલતી
 એ મહમદ તેરા હર ઘોર કહાં જાએ ગરીબ,
 પાદશાહીસે એ બેદતર હે ગદાઈ તેરી—ભુલતી

મજલ-મોહીનુદીન.

ચાહે જશઓ જોર કરે યા બશ કરે,
રાજ હે હમ ઉસીમે જો કુછ દેલરખા કરે—ચાહે
દેલસા રશીક જસકા જુદા હો ગયા હો યાર,
વો અપની બેકસીપે ન રાવે તો કેઆ કરે—ચાહે
જસને હમારે યારકુ હમસે જુદા કીઆ,
વૈશી મોરાદ અપની ન પાવે ખુદા કરે—ચાહે
કેહતા મોહીનુદીન હે તુમહે મેરે દોસતાં,
આસા સખોંકી મુસકેલે મુસકેલકુશા કરે—ચાહે

ગજલ.

એ રંગીલા મેરે દરદકા દીવાન બનેગા,
આલમ ગોયા રશકે હીસ્તાન બનેગા.
હર બેતમે તારીફ આતીહે રૂહ આંખોકી,
એ શહેર મેરે મજનુસે હેરાંન બનેગા.
માલુમ હુવા શોખી અંખીઓસે મેરે તહીં,
આય રોજ દેખો કે તોફાંન બનેગા.
એ જુલફે સનમ સોખસે દાલી હે ગલેમે,
એ નકશે પંઝએ તીર મીરજાન બનેગા.

ગજલ સોદા.

ગર તુજમે હે વફા તો જશકર કોન હે,
દેલદાર તું હુવો તો દેલઆગર કોન હે.
નાલાહું મુદતોસે તેરે સાહેકે નીચે,
ખુબ નહી ઈહ હજુ પસે દીવાર કોન હે.
હર સખ શરાબખાર હરેક દીન સીહા મસતા,
આમુદતે જુલફે લતપતી દસતાર કોન હે.
ચોદાકુ જોરમે ધશકસે કરતે હે આજ કતલ,
ખેજાનતા હે યહ ગુનેહગાર કોન હે.

ગજલ-હુસેની.

શરમીંનદે કમર હે તેરી તસવીરકે આગે,
સમખુલ હે ખીજલ જુલફકી જનજીરકે આગે,
આશકકા તો કુછ બસ નહીં માયુકકે આગે,
ચંજેકા તો કુછ બસ ન ચલા હીરકે આગે,
ખેલવાકે હમે તગે નીધેસે હે કીઆ કતલ,
જાનાહીં ન થા કાશ રે ખેયારકે આગે,
ધસ દરદકી દાર નહીં ખીન સખર હુસેની,
લફખીર તો ચલતી નહીં તકદીરકે આગે.

ગજલ-તોરાળ.

એહી જેસે વોહ હંસા ખેલખેલા,
 મયારશકસે દેલ મેરા લલમલા
 નઝર ભરકે કાષુ ઉસકા દેખે જમાલ,
 જુસે દેખ આંખે મર્મ જલમલા.
 જુ ઝાહિદ ન જના કલુ ઉસ તરફ,
 કે વોહ મોગજ્યા હએ નપઠ ચલખલા.
 મખાલ કહી દેખકર ઉસકા હોસન,
 લેરે એશકકા બી ઉઠે ગુલગુલા.
 દેવાના હા જો તુજસે હલજો તોરાળ,
 કે તેરા અખરદસ્ત હએ સેલસેલા,

ગજલ-કનવર.

આતશે દેલકા જો આંખોસે સસરા ચમકા,
 લોક સમજે કે ફલકપરસે સેતારા ચમકા.
 દરદે ફોરકતમે જો શબ દેલકુ હોઘ બેતાબી,
 રાત રોનોમ કટી, સુખહકા તારા ચમકા.
 ચેહેરા અઝગસકે ભભુકાસા નજર આતા હએ,
 ધનદીનું નામે ખોદા રંગ તુમારા ચમકા.
 સહનખાનેમે જા દેલદાર હવા ખુશરૂતાર,
 આસમાન તુરસે ધસે માહકે સારા ચમકા.
 ઝરદર એશકકી દોલતસે હએ હમ હમદમ,
 ઝા અફરાન ઝાર યહ તોરફા હે હમારા ચમકા.
 ખરક ચમકે હે હવા આશકે બેદેલકુ સમજ,
 ચકકે અંદરસે જો અનચલકા ધીનારા ચમકા,
 દેલમે આતશ જો કનવર ગમસે તું ભરકાતા હએ,
 ખુબ ચમકી નહી ફીર ઉસકુ દોખારા ચમકા,

ગજલ વલી.

જો વફામે નકર ખુદાસુ દર, જગ હસાઈ નકર ખુદાસુદર.
 હએ જુદાઈમે ઝીંદગી મુસ્કલ, આ જુદાઈ નકર ખુદાસુદર.
 ઉસકું જો આશનાઈ દરકાર હએ, આશનાઈ નકર ખુદાસુદર.
 આરસી દેખકર ના હો મગર, ખુદ નુમાઈ નકર ખુદાસુદર.
 અમે વલી ગએર આસ્તાને યાર, જુગ્મએ સાઈ નકર ખુદાસુદર.
 શેઅર.

હદી વસ્માઈ નહી તેરે રઝાઈ સરપર,
 માજબી રાત વય તારો ભરી હાઈ સરપર.

બજલ-તોરાબ.

મુલમી લગતા હએ ખાર આંખોમે,
કીઆ સમાપા હએ યાર આંખોમે.
મુંહ દેખાકર વોહ છુપ ગયા જખસે,
આંસુઓંકા હએ તાર આંખોમે.
તાકમેં હસકી કલસે મેરી મેગાહ,
શીરતી હએ બેકરાર આંખોમે.
રાહ હસકી કહાં તલક દેખો,
ચહતી હએ ધનતેઝાર આંખોમે.
જલવેગર હો શોખ પરદેશીન,
ફેર કહીં એક ખાર આંખોમે.
જલવેગર હો વોહ શોખ પરદેશીન,
ફેર કહીં એક ખાર આંખોમે.
વોહ તો રખના હએ કતલ દેવકે લીએ,
સોરગા દુમખાલેદાર આંખોમે.
કોણ હસસે લઢાએ આંખ, તોરાબ,
જસને બાંધી કઠાર આંખોમે.

રેખતો.

શાત પરદેમે છુપે પુહાંશેખી લાવુ તુજે,
લાકે શીર ચશમેંકે પરદેમે છુપાકિ તુજે-શાત
ગરતુલ હોવે તું અશ્લાકપર હએ માહે મુનીર.
મએ દેખુ જુલવે તુમાં બાદ દેખાકિ તુજે-શાત
ગર સમન દરમે તું પોશીદા રહેગા હમશે,
દામે ઉલકતકી જગા જોલમે લાકિ તુજે-શાત
તુ ન ઇકે જાન કે એ મુજશે જુલ હોવેગા,
મીશલે શાએ કે ચલુ શાત ચલાવે તુજે-શાત
બેકરારીશે સમાપર જો જલે પરવાનાં
તુજે પરવાનાં કરે શાત જલાકિ તુજેવશાત

ગજલ આશક.

જો શમશેર રી અમલ દેખતે હે,
શરે દશમનોંકે કલમ દેખતે હે.
તુંજે ગઝરસે જા બહમ દેખતે હે,
ન દેખે કોઈ જો કે હમ દેખતે હે.
જો ચાહેં કે લીએ કુછ અહેવાલ દેલકા,
તો લાચોકુ અપને કલમ દેખતે હે.
તું જલદીસે આ વરને મેરે મસીદા,
દોઈ દમમે રાહે અદમ દેખતે હે.
બલીમે ખુતોપી શખો રોજ આસેશ,
તમાલા બોલાઈકા હમ દેખતે હે.

ગઝલ ઇન્શા.

ઝીંડકી સહી આદા સહી ચીને જખીં સહી,
 યે સખ સહીપર એક નહીકી નહી સહી.
 મરના મેરા ને આહેતો લગ જ ગલેસે દુઃ,
 અખ કાહે દમ યે મેરા દમે વાપસી સહી.
 શર નાઝનીન કહેનેસે માના ખુરા હો કુચ,
 મેરી તરફ તો દેખીએ મંએ નાઝની સહી.
 આગે બડે ને બતે હો કયું કઝોન હયે યહાં,
 ને બાતને હમકો કહેની હયે તુમસે નહી સહી.
 મન્જુર દોસ્તી ને તુમે હયે હરમેકસે,
 અછા તો કયા મઝાયકો ઇન્શાસે છી સહી.

શેઅર.

પાની બરે હયે યારો યહાં કુરમઝી દોશાબા,
 બંનીકી સેજ દીખાકર સકનીને માર દાલા."

ગઝલ-અઝીઝ.

હમ જખીંની શમએસે સુનતે હું હેજરે યારમે,
 ચાહીએ ધુલધુલકે મરના ઇશકકે આગરમે.
 હે અસર કીસકે નીધાએ તરફરકે અંદાજકા,
 ખુરખુલે હું દામમે આર આહ ગુલ બાગરમે.
 ને કહે ખુખારે ઉતકુ રજ દુનીઆમે નહી,
 હેદ હે મોળુદ જખ દેખો લગે સુધારમે.
 રાહે ખુનરેશમે વો કાતેલ ને રખાં હે કદમ,
 ચલતે ચલતે પર ગએ છાસે તેરી તઝવારમે.
 આશતાએ હશરબી મુજકુ બચા કર જાએગા,
 સોનેવાલા હું કીસીકે શાધ અએ દીવારમે.
 મેશતરે ગુલ હો મુખારક ઇઆર આધ બહાર,
 ખુખ તલ કર લોટીએ અખ વારીએ ખોરખારમે.
 સાકીએ કવસર પીલાતા હું મહે ખુમ અએ અજબ,
 મસ્ત હું નાખસ મેં ઇશ્કકે જોદમદે મુખતારમે.

ગઝલ-રંગીન.

કહેતી હે ગુલક ઉસકી જજર હું તો મે હું,
 અબર કહે હે ઉસકી શમશીર હું તો મે હું.
 એક ઉમર સેર શીરાયા નાહક મોહવવસીકા,
 આહુરકુ ફેર ને દેખા અકસીર હુંતો મે હું.

દેખ આપનોઈ અપને સુખરેકુ વો કહે હે,
 ગપ હુપરી તો મે હું તસવીર હું તો મે હું.
 હિન સચેદ અફકનોઈં હરએક સેકાર કબ હે,
 તીરે કસંદકે કાબેલ નખચીર હું તો મે હું.
 માંનીનદે બુલબુલો ગુજ અરએક ખુશ હે રંગીન,
 ગુલસનમે ઇસ બહાંકે દેલગીર હું તો મે હું.
 રેખતો.

બેકલી બાગમે ખલી કબુ અએશીતો નથી,
 ખાલી હર ફલશે દાલી કબુ અએશીતો નથી—બેકલી
 કનંદ લપક જો મીકાપને દેખાએઆ હએ અશર,
 મુમે શારી તરે ગાલી કબુ અએશીતો નથી—બેકલી
 ખમે હર બખમશે મહોરાખકી શુરત હએ આએઆ,
 તેગ દાતીલકી હીલાલી કબુ અએશીતો નથી—બેકલી
 દેખકર આસકોકા નાખમે દંમ આતા હએ,
 બાલીશે ઝોમરમે બાલી કબુ અએશીતો નથી—બેકલી
 જીનતે હએ શકીએ મએકશક દીવાલા નીકલા,
 બોતલી હશ બજમમે ખાલી કબે એશીતો નથી—બેકલી
 કીશ પરી જતને શીશેમે ઉતોરા હએ પરી,
 ખાન તેરી એ નીસલી કબુ અશીતો નથી—બેકલી
 જીન કીશકા કીઆ તુને શીતમ એ જાત બલા,
 આશોમાં મોપે ઇએ બાલી કબુ એશીતો નથી બેકલી
 ખુખ મુશક દીઆ કાબે દુનીઆન રૂરેખ,
 ઝો કીશે આહાને વાલી કબુ અએશીતો નથી—બેકલી
 ગજલ-નુર.

સુખા જતાહું તરે હેજરકુ મારે, આ રે
 મેરે જાની, મેરે દેલબર, મેરે પેઆરે, આ રે
 આરા તો સરપે ચલા મેરે, વલેકાન મે તો
 જોડમે તરે કેહ જાજંગા આ રે, આરે
 મુદતે હો મુકી શીરતા હું વે અગીઆરેકે,
 એક દીન રાતકુ મેહમાન હમારે આ રે.
 યાદ કરતે વોહ તેરા ચાંદસા મુખસા બેમેહર,
 બેડા ગીનતા હું ફલકકે યહ સેતારે આ રે.
 નુર બેતાબ હએ અઝબસકે બુદાપસે તરે,
 રસકે ખુરશેદ મેરે, માહકે પારે, આ રે.

રેખતો.

પરદેશે ખાહા રૂ દેખાએઆ ન કીજીએ.
 જખમી જીગરશે ખુન ખાહા ન કીજીએ—પરદેશે
 હમતો તેરે શીરાકશે મરતે હએ બે અગલ,
 મરતેહોંપર તીર ચલાએઆ ન કીજીએ—પરદેશે
 ઉશ્કશતમે તેરે હમને શહી આપતો બહા,
 હાંને કબમે ખેચકે લાએઆ ન કીજીએ—પરદેશે
 એક દીનતો હમકુ શેર ગુલેશતાંતકી દેખા.
 આગે એરમકી શેરકુ જાએઆ ન કીજીએ—પરદેશે
 ખરકાંન કર તું બાગમે શોએઆ હએ ગુલબદન,
 હોણ દુવા દોશાલા હસાએઆ ન કીજીએ—પરદેશે
 ઉશકે હમારે હો ગર્દ દો બાતકી રમુજ,
 હરએક કીશકે તખ એ બેદ સુનાએઆ ન કીજીએ—પરદેશે
 અજમત દોશતોકી ગલીમે ન રખ કદમ,
 એ દરદ દીલ કીશીકુ દેખાએઆ ન કીજીએ—પરદેશે

ગજલ દીવાને શાદીક.

દરદે દીલસે જો દાખ મેરી ખબર રખતા હએ,
 દરતે હએરતકો લે સીનેકે ઉપર રખતા હએ.
 મેહ દીલે સોઝ મેરા સોખતા દીલ ગરએ સુને,
 તા દમે સુખ્હો વોહી ચક્મકો તર રખતા હએ.
 મુખતીજા જએસા હું મએ વોહબી હોખવે કીલકુઓર,
 જો દાખ કુચએ દીલખરમે કદર રખતા હએ.
 તીર ગમજેસે અગર ઉસકે ચલે તીર કબુ.
 અહેલે દીલ રખર સીનેકો સીપર રખત હએ,
 કબકે રફતાર કીયા ફઝોક સમા પરવાઝી,
 મુરએ દીલ કલ હવા ફેરબી યેહ પર રખતા હએ.
 સાદીકે ખએરકો કહેતે હએ હો હુશયાર મીયા,
 આશકે માર જો હએ કીસકી ખબર રખતા હએ.

ગજલ દીવાને શાદીક.

મેરા નામ હએ મરત મએ હું સરાખી,
 મુલખખખ હએ મુજહ પાસ શીશા ગુલાખી.
 ખનાયા હએ સએદાખ સાકીને મુજહકો,
 દીખાખ હએ જખસ વોહ ચક્મે શહાખી.
 સમજહતાહું કબ યેહ કે ઇસલામ કયા હએ,
 મએ ફરયાને બનાહું કાશીર વહાખી,

હજે કુરબે નવાફીલમેં ઝાકીર યેહ આઝા,
મેરી રગમેં સબ તાર તારે રેખાખી.
ન મઝેં આતશી હું ન બાદી હું યારો,
ન ખાકી ન આખી હું મીસલે હુખાખી.
શહેર ખજેર સાદીક હું પ્યારેકા અપને,
બલા યેહ હુવા મઝેં જો સમજહા શીલાખી.

ગજલ-મસ્ત.

આજ દીલબરકુ ખોઆબમે દેખા,
તુર હકકા હેનખ મે દેખા.
પુદે ફનાં હોકે જતમે મીલનાં,
ઝે તમાશા હોઆબમે દેખા,
આપકુ શોખત ગેરકુ લેજત,
ઝે તમાશા કળાબમે દેખા,
બેઠ કર શેર મુલાકકી કરના,
ઝે તમાશા કેતાબમે દેખા.
ઝેક પેઆલેમે મસત હો જના,
ઝે તમાશા શરાબમે દેખા.

ગ. લ. ગ. હુમાયુન.

કીસ કીસ તરેહસે શબકુ ખુશામદ તેરી ન કી ?
પર તુને બાત ઉસપેબી હમસે ઝરી ન કી.
મેને તો કીસ ખુશીસે તુમેં દેલ દીઆ, સનમ,
પર ચહ કલક હજે, આપને કુછ દેલબરી ન કી.
શરહાદો કઝેસ ચરગઝે સરકુ પટક પટક,
હકમેં કીસીકે ઝેકશકને પુછ બેહનરી નકી.
લાગેમેં અપની જન શીદા હુમપે કર દીઆ,
તુને તશફફી ઉસપેબી, ઝલેમ, મેરી નકી.
હતના ગીલ્લા હજે તુમસે મેરા, સુન લો, અંસુઓં,
હસ ખોશકે દેલકી શાખકુ તુમને હદી નકી.
કેઆ તાબ બરકમેં ? જો મુકાબેલ હો આહકે,
નાલેકે, મેરે રઆદને બી હમસરી નકી.
કેસમતકા અપને કીસસે હુમાયુન ગીલ્લાં કરે,
અશસેસ ! મેરે ઝેશકને કુછ રેહબરી ન કી.

ગજલ લતીફ.

નામ ઉસ દેલબરકા હમ સુખરણુ ખનાયા આહતે હમે,
 ઝોર અગીઆરોંસે ઉસકા મન ઉઠાયા આહતે હમે.
 એશકમેં દેલબરકે હમને દેલ ખનાયા દાગ દાગ,
 તાન્તએ લાલાકા હમ ચુલસન ખનાયા આહતે હમે.
 ખાકે પા ઉસકી ઉલકે લાવે મર ખાદે સખા,
 સોરમએ કાહે તુરસા અંજન ખનાયા આહતે હમે.
 કાસેદા. કેહ બસ સનમકુ ખાક પર મત ધર કદમ,
 તેરે કદમોંકે તલે દામન ખીજાયા આહતે હમે.
 આશકે માશુકમેં પરદા ન વા હરગેઝ લતીફ,
 અમ સેતમગર ઝાલમસે ચીતવન લગાયા આહતે હમે.

મજલ.

આંખ કીકેં તુને ભજા હમસે મીલાઈ પેઆરે.
 છુન ગઈ થી સો ફેર અમ આગ લગાઈ પેઆરે.
 દોસતી મેરી તેરી યાર નીભાવે અલલાહ,
 ગરએ બદનામી ઝમાનેમેં ઉઠાઈ પેઆરે.
 ખાનેએ દેલમેં મેરે બંડકે હમે અમ આશકે એશક,
 શેકલ તુને જો નહી અપની દેખાઈ પેઆરે.
 મેં સવા તેરે કીસીકુબી ન દેખું હરગેઝ,
 સામને અપને હોવે અગર ખોદાઈ પેઆરે.
 દેલસે દેલ આંખોંસે આંખોકુ મીત્રા કર તુજસે.
 કીસકુ ખુશ આતી હમે અમ તેરી જુદાઈ પેઆરે.
 હરત એકલીમકી શાહી નહી ખુશ આતી હમે,
 ખુશનુમા હમે તેરે કુચેકી ગદાઈ પેઆરે.
 ચેનો આરામ નહી, અકલ ગઈ, હોશ ગયા,
 દેલકુ આસકકે નઝર જગસે લગાઈ પેઆરે.

મજલ નુસરત.

ઝખહે કરડાલા નીગાહે યારને, જુલફ નાગન ખનકે આઈ મારને—ઝખહે
 કન્લીયા કામ ઉસ ખુતે તરસારને, કયા કીયા લસખીહને જુદારને—ઝખહે
 હોલીએ મેરેદોલોખનો જીમર, ભોલી ભોલી આપકી મુશ્તારને—ઝખહે
 હો ગઈ હલચલ કીયામતકા ખપા, સર ઉઠાલા શીતનએ રફતારને—ઝખહે
 ઇસકા કહેતે હમે જહાંમે ના મુરીદ, ઉમરબર મુજકો સતાયા યારને—ઝખહે
 આહ લુતકે જીદગી જતા રહા, મારડાલા ઇશકકે આનરને—ઝખહે
 મારડાલા જુલફે મુશ્કેડી મુજે, રંજ મોમીનકો દીયા કદફારને—ઝખહે
 કામ ખીસમીલકે કીએ મીલફર તમામ, તેગને ખંજરને ઝોર તલવારને.
 કહેતે હમે નુસરત યે સખ અહલે સુખન, કયા સમા ખાધા તેરે અજુબરને

મજાલ.

મંઝા જો આજ હજો પાયા ન પાયા હજો કયુ અયેસા.
 ન ઉદરતકા મજો શીરી ચખાયા હજો કયુ અયેસા.
 તેરી ચશ્મોંકે નરગીસમે હુઈ હું મુખતીલા જલ્લીન.
 ન કાજલ આંખમે, તુને લગાયા હજો કયુ અયેસા.
 તસલ્લી તુજમેં જે જો હજો ન હોગી માહેતાખાંમે
 ન જશ્વા શમ્સને અખતક દીખાયા હજો કયુ અયેસા.
 ન જાનું કોન હુગી મેં ન હજો માલુમ હું કહાંમે,
 હમારા હુસન હમને જે બુલાયા હજો કયુ અયેસા.
 તુંહી આરામ હજો મેરા તુંહી હજો છંદગી મેરી,
 ન આંખોમે મેરી કાઠ સમાયા હજો કયુ અયેસા.

ગજલ.

મઝા તુમસે ન પાએ દીલ લગાકે,
 હમ ફરુવા કીએ આશક બતાકે—મઝા
 ચેહી આશક હજો માશુક દોતુ,
 કયુ સોવે મેરે પેહલુમે આકે—મઝા
 હસરેં તો રેગઢ દીલમેં પરીયો,
 દીયા ખોસા ન હમકું મુખ ચુરાકે—મઝા
 આપતો સોગએ હમકો જગાકે,
 છુપા મેહેતાખ હમસેં શર્મ ખાકે—મઝા
 ઉલાલા દેગયા સાંકલ લગાકે,
 ઇસારા કર ગયા સીટી બજાકે—મઝા

ગજલ.

માંગતા ફુલ પીલાંતા હજો બરાંડી સાકી,
 મુજ બલાનેશકું તત્તજટલી હજો કાફી સાકી.
 મસ્ત કયા જાને કીધર દેહર કાખા હજો,
 હમ સારી તેરી બકીમેં ગુજરી સાકી.
 બરફ પીશ્વાકે કલેજ મેરા થંડા કરદે,
 આખે અંધુરને કયા આગ લગાદી સાકી.
 બરદે ચુલ્હુમે જો હો શીશમેં બાકી સાકી.
 હોજે કાશરકી તમન્ના રહી બાકી સાકી.
 ઝારતો સખ હશરતેં રીંદકે દીલસે નીકલી,
 માંગતા ફુલ પીલતા હજો બરાંડી સાકી.

ગજલ ગુરસત.

જહોત હએ શોક ઝાલીદ તુમકા જે સેહબાએ સદનકા,
 ખલાઓ સય હુવા હએ શોક દીલકે કીસ ફરખનકા
 ચમનમેં શોર ખરખા હએ યે કીસ આશીકકે શેવનકા.
 નાશા જે શામે ગુલ પરખી નહી મુરગાને ગુલશનકા.
 નીસાની લેયએ ખુરદશી હએ યે અએ કાસીદ,
 ચલકકર કરમ દીખલાતા હએ જીલવા મેહરે રોશનકા.
 નહી રોખી જે તુમને કજર મેરીતો યે કાહેરા,
 ગવાહી દે રહા હએ નકશ સાહેબ ખાકે મદરનકા.
 નહી રજે દુષ રેહતા હએ સોજે ધગકે સાદીકમેં
 કે ચકસા રંગ હો જતા હએ તાલશ ઝોર આહનકા.
 યે સજ હએ દેસત નાદોકા બેહેતર હએ નહી હોના,
 રશીકે દીલહી કર ખતે હએ આખીર કામ દુશમનકા.
 હઝારો આશકોંકા કતલ કરતી હએ અદા ઉસકી.
 કાતીલેખ હએ યા રખ ફેરના ઉસ ખુલકી ચીતવનકા.
 વો આપનેમેં અપની દેખકર તસવીર કેહતે હએ,
 હસીનાને જહામેં કોઇ હોમા અયશે જોખનકા.
 ખના દેતે હએ ચરમેં મસ્ત જહીદકોબી બહુસે,
 ખુરા હોતા હએ રંદ સાકીયાને સા મેરી ફનકા.
 વો મુજકા કતલ કરકે જેર કે કહેનેસે દામીન હએ
 પશેમા કરરહા હએ ધનકા ધયા ઉનકે દામનકા.

ગજલ મોઅમ્મદલીક.

તેરી ચશમે રેહમત જીવર હો ગઘ,
 ખુદકી ખુદાઇ ઉધર હો ગઘ—તેરી
 નીકલ જએગી તેહલે જહાહકી,
 ફલકકી જે સીધી નજર હો ગઘ—તેરી
 નસીબા ન જાગા શમે વસલ હાય
 લીપટ કર જે સોએ સદર હો ગઘ—તેરી
 તસ્વવરસે રેહતા હએ વો ચશમમેં
 મેરી આંખ કયા ઉસ કદર હો ગઘ—તેરી
 કહા તેરી જીલકે ઓ મુશકે ખુતન.
 ખતા હમસે યે સર ખસર હો ગઘ—તેરી
 સીતારોકા સદકા દીયા આહીએ
 ઉનહેં આંધકી અખ મજર હો ગઘ—તેરી

વહાં તક મેં જરમેં રેખા રે હીને
 ઝમીને સુખન આજ તર હો ગઈ—તેરી
 વો ખુદ ચલકે આગે મેરે ઘર જો આજ
 મેરી આહ કયા પુર અસર હો ગઈ—તેરી
 જળ ઉસ ગુલકો ખત હમને લીખ્યા ફહીમ
 નમીને ચમન નામાબાર હો ગઈ—તેરી
 ગજલ મહેસર.

ખતબી હયે જુલ્ફબી હયે આર રૂપે પુરનુરબી હયે
 મહેબી હયે હાલાબી હયે આર શબે દેનુસ્તબી હયે
 કામ દીલ યારસે લેના હયે તોલે એમેમે
 જો તકલલુફબી હયે તન્હાબી હયે મખમુરબી હયે
 વસ્લકા લુત્ફ તો જળ હયે કે તજબે ખોસેપર
 નાજો ગમઝાબી હયે કીડકીબી હયે ચલદુરબી હયે
 અગે મસીહા તુનયર ઇસ દીલે વહેસીકા ઇલાક
 દાગ ખુરદાબી હયે ઝખમીખી હયે રન્નુરબી હયે
 શાતેલા પદતે ચલો યુરખતે મહેશરપે ઝરા
 ઉસસે વાદાબી હયે પુરસ્તન્નીહયે દસ્તુરબી હયે
 ગજલ સગાર.

તુમબી હયે અખ આહનેવાલે મેરે દીલકે
 અદલાહેને અરમાન નીકાલે મેરે દીલકે
 આરતમે ફ્રંસી તેરે લીએ બેડે બીદાએ
 તુબી તો કબી નાઝ ઉકાલે મેરે દીલકે
 આખીરકો મીટાવંગે મુજે દાગ મોહખખત
 એકદીન મુમેં પરખાએંગે લાલે મેરે દીલકે
 રૂક રૂક કેના બાતેં કરેં છુરયાં ન લગાવો
 અગે જનત અબી ઝખમ હયે આલે મેરે દીલકે
 એતાં બહુ મગે વસ્લમ પુરકતસે કીયાદા
 અનદાઝ હસ દુનયાંસે તીરાલે મેરે દીલકે
 આહોકી તરેહ તુમબી નીકલ આવેંગે બાહાર
 સુનલોએ કીસીરોઝ જો નાલે મેરે દીલકે
 ખોસે નદીએ સાયલી સોતે નહી દેને
 ખુમ આપને અરમાન નીકાલે મેરે દીલકે
 બેહે આઈંગે સીનેતક અગર અશકકીકે કતરે
 આલમકો નજર આઈંગે છાલે મેરે દીલકે
 તીંદ આગે સીંગર આહે શબે હીજુમે કયુંકર
 એરગ તોરલાલા નહી ટાલે મેરે દીલકે

ગજલ ગાફીર.

હયે કીસે શયોકે સહાદતને ખીયાલે ગરદન
 ચમેસાં હયે હમે સર અપના વખાલે ગરદન
 તીરા વખતીકો મેરી જગ્યેસે મીલા હુસ્ને કુમુલ
 ખાલે રૂખસાર કંઠી હયે કંઠી ખાલે ગરદન
 પરદએ શખમે કોઇનુરે સહર છીપતા હયે
 કમ નેહા જોદમે હો હુ જમાલે ગરદન
 મંએબી દીવાના હું એક સર્વ રવાઝા કુમરી
 મુજકોં દે ગર હો તુજે તોક વખાલે ગરદન
 ઇસ્તઆરેપ પે જાયઝ હયે અગર અવ ગાફીર
 ખાંધવ તોક તલાઈકો દીવાલે ગરદન

ગજલ શરર.

મીઠી નીમેહકી આટપે દીલ હયે લગા હુવા
 હયે ઇન રસીલી આંખોમે શરબત લુલા હુવા
 કાતીલકો મેરે કલ્લસે આયા ન ઈન્દઆલ
 કુચ ખુન કરકે જોરબી વો ખેબડા હુવા
 બાદ આ ગયા જો શામકો ઉસમેહકા ખતે સખ્ક
 સીનેકી દાગ અઝ સરે નઝો ફીર હરા હુવા
 કંએરા ન આકે કુલઝમે શાનીમે આનબર
 મીશ્કે ડખાળે દમમે મેરા જ રના હુવા
 દો દાલા નકદ જન શરરને બકઓલે મીર
 શુકરે ખુદા કે હક દે મહોખ્ખત અદા હુવા

ગજલ વસી.

દીલ લગા વારશે ઉસ દીલ્લકા છુડાના મુશકીલ
 ઇશકકા ઝખમ લગા ઉસકા સાલાના મુશકીલ
 હુસ્ન હયે હામે બલા બુદ્દ હયે દો કાલે નાગ
 જસકે તંઈ નાગ હસા ઉસકા જીવાના મુશકીલ
 આતશે ઇશકને જોહનોંકા કીયા ખાના ખરાબ
 આગ ફરીયાદ લગી ઉસકા પુખ્ખના મુશકીલ
 તીફલ નાહલ હીકા મેરા દીલ અએ પયારે
 મકતળે ખલકમે તયાલીગ દીવાના મુશકીલ
 જો ઉમાર તાફલે જુઝરી શો ગનીમત ખતો
 શો ગયો તાફલે ફીર ઉસકા જગાના મુશકીલ
 રીઝ મલકે પહી કાહીર ન ફીરીશે કરના
 હાથશે જાગ ગમ્મ ઉસકા ફીર આના મુશકીલ

મગલ જામીન.

દીખાવે જમાલ અપના તલખમાર હું તેરા,
 સુસાકી તરેહ તાલીમે દીદાર હું તેરા.
 કુછ હુરકી ખવાહીશ હોએ ન જનહકી તલખ હોએ,
 મુદતરો મેરી જન ઝીરફતાર હું તેરા,
 દુનયામેં જુલીખાંકી સાફત અએ મેરે યુસુફ,
 ખાઝારે મોહબ્તમેં ખરીદદાર હું તેરા.
 બેહોશ ડીયા હોએ મુજેહ જલ્લેને તુમ્હારે,
 ખતની તો ખખર હોએ કે ખખરદાર હું તેરા.
 ખુલખુલકી તરેહ શોરો ફુગા કરતે હોએ ખદખવાહ,
 મએ ખાર નહી યાર મએ ચલઝાર હું તેરા.
 મએ બાદએ પએમા ગમે વહેદતકા હું શાકી,
 દે વ્તમે મોહબ્ત મુજે ખવાર હું તેરા.
 અએ સાહેબે ગએરત મેરી જલદીશે ખખર લે,
 બદનામ હુવા મએ સરે ખાઝાર હું તેરા.
 કાંટાસા ખટકતા હું રકીબોંકે જાગરમેં,
 ચલહું મએ તેરા ખાગકા યા ખારહું તેરા.
 જામીન તેરી ફુરકતશે લએ જાન હોએ પ્યારે,
 આ મીલ મેરે ઇસા કે મએ ખીમાર હું તેરા.

ગઝલ.

અક્કર હમારી ખાકપે કેઆ યાર કર ચલે,
 ખાળે અદમશે ફેતનેકુ બેદાર કર ચલે,
 આહે પેઆલા આહે સખુ કીજીએ, કલાલ,
 હમ અપની બાક પર તુજે મુખત્યાર કર ચલે.
 બેડે બેદાએ આપકે કેઆ જીમેં આ ગયા,
 મુજશે ગેરફતે દેલકુ ગેરફત્યાર કર ચલે;
 જુનએકુ મુસકુરાકે દેલ અદગાર કર ચલે ?
 નેરગેસકુ આંખ મારકે ખીમાર કર ચલે.
 એકલી અદામે ખતમ કીઆ સારે નાઝકું,
 દોનો જોહાનમેં ફેતનેકુ બેદાર કર ચલે.
 અઘઆરકી તરેહ લીએ યારો દીઘર ચલે,
 દેલ લે ચલે હોએ આર ખખરદાર કર ચલે.

ગઝલ એહમદ.

આપ તો ખુબ તરેહદાર હો, સુખહાન અસ્લાહ !
 કેઆ મરીઝદ હો ! દેલદાર હો ! સુખહાન અસ્લાહ !
 આપકે એહરએ પુરનુરકી હો કેઆ તારીફ !
 આપ તો મતલએ અનવાર હો, સુખહાન અસ્લાહ !
 કેઆ કહું આપકી બસ જોલકે મુસલસધ મુશકીન !
 દામે સમઝ્યાદ હએ, યા માર હા ! સુખહાન અસ્લાહ !
 આપકી ઝાતમેં હએ નુરે તજ્જલી તાબાન,
 આપ તો સાહેબે એસરાર હો, સુખહાન અસ્લાહ !
 ખમ ન કીઝાં હોવે તુમે દેખતેહી મોયતે શલક ?
 વાહ ! -કેઆ અબ્દરએ ખમદાર હો ! સુખહાન અસ્લાહ !
 લએ ઓળજે મહીલાશે અગર ફરમાવો,
 મોરદે દેલ આનમેં હોશીઆર હો, સુખહાન અસ્લાહ !
 કીજીએ અબ તો કરમ આપ બસ ઈસ એહમદ પર,
 આપ હી તો મેરે મુખતાર હો, સુખહાન અસ્લાહ !

ગઝલ ખલીક.

અશક જો અશમે ખુનકેશાનશે ગીરા,
 યા શેતારા કે આસમાનશે ગીરા,
 ઉસપે જલખલકે ગુલ કબાખ હુઆ,
 રાત ખુલખુલ જો આશીઆનશે ગીરા,
 શીશએ દેલ તો સુર હો જાતા,
 કોઈ પથર નોહ આસમાનશે ગીરા,
 મેને આંખોંશે લે લીઆ ઉસકે,
 ફુલ જો દસ્તએ બાગબાનશે ગીરા.
 હંસ દીઆ યારને જો રાત ખલીક,
 ખાકે ઢોકર જો આસમાનશે ગીરા.

ગઝલ તોરાખ.

હસ દાનશે શીર કબી ન હમારી પલક લગી,
 આંખોંમેં જખશે ચારકી પેઆરી જલક લગી,
 યા રમ ! વોહ કેઆ ખજાર થા કે જસકી મેસાલમેં,
 શેહલે પરી ન સુરતે હુરો મલક લગી.
 ઝનાર બાંધ લે અબી, તખખીહ ડાલે તોડ,
 અહેદ, અગર તુ દેએ વોહ સુતર તેલક લગી.
 શીશા હએ જોરદ ઉસકે, મેરી તરેહ રાત દીન,
 ભેરી બી આંખ યારશે કેઆ, અય ફલક લગી.
 જમ જાણે તોરાખ તુ યકતા હએ અશક મેં,
 હસ પુશી લો રહે હમે આખર તલક લગી.

મઝલ મીર

જો કંઈ શોરશે, મીર, રોતા રહેગા,
 તો હમસાયા કાહેકુ શોતા રહેગા ?
 મેં વોહ રોતેવાલા જેહાનશે અન્નગ હુ,
 છશે અખર હર સાલ રોતા રહેગા.
 મુજે કામ રોનેશે અકસર હએ, નાશેહ,
 તુ કબતક મેરે મોહકુ ઘોતા રહેગા ?
 બસ, અય ગીરીયહ આખે, તુજે કેઆ નહીં હએ,
 કે રોરો જેહાનકુ હુમોતા રહેગા ?
 મેરે દલને વોહ નાલા પેદા કીઆ હએ,
 વરસકાહીં અખ હોશ ખોતા રહેગા.
 તું યું ગાલીઆં ગેરકુ શોકશે દે,
 હમે કુછ કહેગા તો હોતા રહેગા.
 બસ, અય મીર, મીઝગાનશે પુછ આંસુઓકું.
 તું કબતક યહ મોતી પરોતા રહેગા

મઝલ જુરાત.

અસ જગે, જાની, નઝર આ જા શેતાબી તુ મુંજે,
 દેલકી ખેતાબી લીએ શીરતી હએ અખ હરસુ મુજે;
 જુ કીસીકુ જોતેજ ગાહે દાઈ શો વોહ કલક,
 ખાનએ તારીકમે તુજ ખીન હએ, અય મેહર, મુજે
 વાએ કીસમત ! અસ જગાશે થા ન ઉઠનેકા ખયાલ,
 ખાખમે બી અખ નઝર આતી નહી વોહ કુ મુજે.
 એશકકી તપશે જલે હએ તારગે જાન શમચસાન,
 હએ તખીય અય નખઝ કેઆ દેખે હએ તું મત છુ મુજે.
 તુજ ખીન, અય ગુલર, ચમનમેં જાકે ગર મેં જેદેમાગ,
 ગુલશને તસવીરસાં આએ ન ગુલકી જુ મુજે.
 કર દીઆ ખખત સીયાહને જો જુદા ઉસ જોલકશે,
 અખ પરેશાની લીએ શીરતી હએ શેકલે મુ મુજે.
 તેરે યહ એશવાર તો મેને સુને, જુરાત, પર અખ,
 આશકાનાલી મઝલ દાઈ સુના દે મુજે.

મઝલ દરદ.

મકદૂર હમે કબ તેરે વસકોંકી રકમકા ?
 હકા ન ખોલાવે હએ તુ લુહો કલમકા

ઈસ મસનકે ઇઝતપે કે તુ જલવે તુમા હએ,
 કેઆ તામ મુઝર હોને તઅકુલકે કદમકા,
 બસતે હએ છેરે સાયેમે સખ શેખો બરેહમલુ,
 આબાદહી તુજસે હએ તો ધર દેરો હરમકા.
 અએ ખોશ અમર જીમે તો હએ તેરે મઝબ ૧,
 ઝોર દેલમે બરોસા હએ તો હએ તેરે કરમકા.
 માનંદ હુબામ આંખ તો. અય દરદ, ખુલીયી,
 ખેઆ ન પર ઉસ બેહરમે અરસા કાઇ દમકા.

ગઝલ લાલા.

આતા હએ ખાબખાહશે પેઆરા ઉઠા હુવા,
 જુકતા હુંવા ખુમારશે, ઝોર રસમસા હુવા,
 નેલકોંકે બાલ નીંદસે બલખા રહે હએ બસ,
 સંદલ જખીનકા રાતકા કુછ કુછ મીટા હુવા.
 મતવાલી આંખે નીંદશે કુછ કુછ ખારેહકી કુછ,
 બીરા બસંતી સરકે ઉપર લટપટા હુવા.
 એક રાત મેં ને આખેરે શય હોકે બેકરાર,
 ચોરોંકી તરેહ બોકશેતી કાંપતા હુવા,
 દેખું તો સય રકીબ પડે હએ ઈંબર ઉધર,
 નેનીકે મોહપે શાલકા પરદા પડા હુવા.
 લખશેહીલખ મીલા ને ઉઠાને લગા ઉશે,
 ઇતને મેં આંખ ખુલ મન ને રહી મઝા હુવા !
 સેને કહા કે, જાતા ! યહ લાલા ગોલામ હએ,
 એક બોસા ગર હુપાકે લીઆ તો યહ કેઆ હુવા !

ગઝલ ફેગાન.

પરદએ ગફલતકા જખ મુજ પાસ લે આતા હએ ખાખ
 દેખ મેરી યશમે તરકુ રોકે શીર જાતા હએ ખ.ખ.
 ખારે મીઝગાનકે મેરે જખશે હુવા હએ પાસખાન,
 જરદ આંખોંકે મેરે આને નહી પાતા હએ ખાખ.
 રાત મુન કર આહકા નાલા, મેરે દેલદારને,
 કું કહા, કીજી ઉસકી આંખોંમે નહી આતા હએ ખાખ ?
 કાઇ બાકરકે કહે મેરી તરફશે ઉસકે તંબ
 કેઆ હુવા એસા, કે ને મુજકુ નહી આતા હએ ખાખ
 પહાડકે એ મીસરા ફેગાનકા ઉસને કાશેદશે કહા,
 યહ વોહ આંખે હએ, કે જુસકુ દેખ ઉઝ જાતા હએ ખાખ,

ગઝલ આખરે.

તુમારા દેલ અગર હમશે શીરા હએ,
 તો બેહતર હએ, હમારા બી ખોદા હએ.
 હમારી કુછ નહી તકસીર, લેકીન,
 તુમહીકુ સઘ કહેજે બેવફા અએ.
 વોહ અદમક હએ, કહા હએ જીસને તુમસે,
 મીલો જીસસે તુમારા દેલ મીચા હએ.
 હુવે હો ઇસ કદર બેઝાર હમસે,
 કેહા, હમને તુમારા કેઆ કીઆ હએ ?
 અબસ બેદેલ કરો મત આખરકુ,
 મુસાફર હએ, શેકસ્તા હએ, ગદા હએ,

ગઝલ સેરાજ

તુજ મુખકર દેખકર જગસેતી રસવા હુવા ગોલાબ
 હએ બેવેકાર તબસે હરેક જાબજા ગોલાબ,
 હર બાગબાન ચમનસેતી ગુલદશતા બાંધકર,
 લાતા હએ દસ્ત બસ્તેહ તેરેકન સદા ગોલાબ,
 ખુલખુલ હએ બસકે શેફતએ હોસને ગુલરખાન,
 ફરંતા હએ ગથસે ચાક અપસકી કબ ગોલાબ.
 કીકેં પાયમાલ આફતે બાદે ખેઝાન ન હો ?
 તુજ મુખ આગે ચમનમેં હુવા ખુદનોમા ગોલાબ.
 સરદીસે આગે અશકકે ઝોર બાદે આહકે,
 દાગોંસે ગમકે ગુલશને દેલમેં ખીલા ગોલાબ.
 બેવસલ ગુલઝોઝાર મુજે આરબુ નહી,
 હએ દેલમેં તનદ બકે નીત મુદદઆ ગોલાબ.
 મુન રંગો બોઝે શઝેર ઝેરા રશકસે સેરાજ,
 મઝમેરદે હો ચમનશે હુવા હએ વુદા ગોલાબ,

ગઝલફીદા

કહીં અપ શોલેફ, જાયા નકીજે,
 જગરમેં આગ બડકાયા નકીજે.
 મેં કોશતે તેજે અબરકા હું, સાહેબ,
 મુજે તલવાર દેખલાયા નકીજે.
 વહ કાફેર રેહઝની કરતી હએં આંખેં,
 એશારા હુનકુ ફરમાયા નકીજે,
 ખીલાવેગા કોઈ અશ્મુનકા ખીરા,
 લીઆ કીજે, વસે ખાયા ન કીજે.
 ઝકાતે હુસન બોસે મેં શીદાકુ,
 કીસી સાયલકુ જડકાવા ન કીજે.

ગજલ આલમ.

આજેઝ હું તેરે હાથશે, કેઆકામ કરું મેં !
 કર ચાક ગીરમાન તુજે બદનામ કરું મેં.
 રમ રખતા હએ, અપ તુંદખો, જો અપ કે તુ મુજશે,
 પર દેખ તું કેસાહી તુજે રામ કરું મેં.
 હએ દોરે જોહાનમે મુજે સખ શોકવા તુજશે,
 કીઉં કુછ ગીલ્લએ ગેરદેશે અયામ કરું મેં !
 હેરાન હું તેરે હેજરમે કીસ તરેહશે, પીઆરે !
 રખ રાજકુ આર સુખેહકે તંછ શામ કરું મેં.
 આવે જો તંસરરૂમે મેરે મયકદેહ, સાકી,
 એકદમમે ખુમો કે ખુમે ઇનઆમ કરું મેં.
 મુજકુ શહે આમ કીઆ ઉસ રખને, નકીઉં,
 અલ્લાહકા શોકરાનએ એકરામ કરું મેં !

ગજલ આરેફ

યહ અશક ચસમોમે અખ જો રહે, રહે ન રહે,
 હોખાખ બેહરમે ટાઇ દમ રહે, રહે ન રહે.
 તુ અપને શેવએ જારે જશસે મત ગુજરે,
 તેરી બલાશે મેરા દમ રહે, રહે ન રહે.
 કમરકુ હોતા હએ હર માહમે કમાયો જવાલ.
 તેરેબી હોસનકા આલમ રહે, રહે ન રહે.
 અરક હએ મોહપે તેરે ખુશનુમા, સનમ, લેકીન,
 હમેશે ગુલપે યહ શખનમ રહે, રહે ન રહે.
 શેતાબ આકે તેરી દીદ દુક મયસર હો,
 યહ દમ લખોપે હએ અખ થમ રહે, રહે ન રહે.
 જો વસતમે હો જુદાઇ તો કેઆ કરે આસેર,
 યહ એતકાકહી બાહમ રહે, રહે ન રહે.

ગજલ હેદરી.

બાગે મેહરલમે તેરે કલતો અજબ ધુમ રહી,
 રાહ ન પઈ કહી, બાદે સબા ધુમ રહી.
 મોતીઆ આર ચંબેલી, ગુલે નસરીનો ગુલાબ,
 કેતકી મસત હો ઝલીપે સદા જુમ રહી.
 પાનતો કતલ હુએ ચારકે લખશે મીઝકર,
 બેકલેજીથી હીન બર કફેપા ચુમ રહી.
 કાફી આહી ન થા કેઆ કરે પર હેદરી બાક,
 અકલ પ બેકી તરેહ અપને નહીં લુમ રહી.

ગજલ કમર.

હઝાર બાર જો હમ સાહસે બોલાતે થે,
 તો કીસ મઝરશે તુમ એક બાર આતે થે !
 અમા તોશરતે વશ હોયુકી અદા બસ કરે,
 ઇસી બરોસેપે તુમ દોસતી નીઆતે થે.
 ઝરા તો વદ કરે જન વકત વોહ કેઆ થાં
 ગલેમે હાથ થા, ઝાર મોહશે મોહ મીલાતે થે.
 અય લખશકર વોહ અજબ દીન થે, જો લુલે હએ નહી,
 તુમારે મોહશે જો હમ ગાલીઆંબી ખાતે થે.
 અગરએ રૂકે જાતે થે શીરબી હમ તુમકુ,
 ગલેશે અપને લગાકર બહોત મનાતે થે.
 હરેક તેગે શેતમ હમકુ કુલ કી થી છડી,
 અય ગુલબદન. તેરે કેઆ કેઆ જશ હાતે થે ?

ગજલ.

સાકી, બપોદા, આજ પીઆ જામ કીસીને ?
 બદનામ કીઆ મુજકુ સરેશામ કીસીને ?
 કેઆ ખાત કરે ? કીસશે કહું હાલે દેલ અપના ?
 પાયા નહીં ઉસ હાલકા અનજામ કીસીને.
 કેઆં કામ કીઆ, મામ કીઆ એશકને.
 નાહક કીઆ હિસ એશકકુ બદનામ કીસીને,
 રૂસવાં મુઝે હરજ કીઆ "પર વાઝેદે બેલાશી ?
 કેઆ ખુબ દીઆ હમકુ વહ એલજામ કીસીને
 આતી હએ મયસર નજર અબ વસલકે અપઆમ,
 ફીરહે આહે લીએ શાદીક પેગામ કીસીને ?

ગજલ વલી.

જસલે લેઝત હએ સજનકે દીદકી,
 ઉસકુ ખુમનકતી હએ સુખહે ઇંદકી
 મુખકે ઉપર વલક, અય દરીઆએ હુસન,
 મોજ હએ વહ ચમમએ ખુરશેદકી.
 દેલ મેરા મોતી હો તુજ ખાંલેમેં જા,
 કાનમેં ફેફતા હએ ખાતે બેદકી.
 તુજ દેલનકુ દેખકર બોલા વલી,
 વહ કલી હએ શેનયએ કુમેદકી.

ગજલ યકીન

અનજરમેં ખાલોકે ફસ જાનેકું કેઆ કરીએ
 કેઆ કામ કીઆ: દેલને; દીવાનેકું કેઆ કહીએ ?
 આશક જો રહે જલતા માથુકે કામ આવે,
 કેઆ લોતર હએ જલ જના, પરવાનેકું કેઆ કહીએ ?
 દેલ છોડ ગયા હમકું, દેલખરશે તવકા કેઆ ?
 અપનેકું કીઆ યહ કુછ, જોગાનેકું કેઆ કહીએ ?
 તેહકીકું ઝાલેમને દુક કામ ન ફરમાયા,
 રસ્કાદેકે ઇસ નાહક મરજાનેકું કેઆ કહીએ ?
 સખજેમેં યકીન આહુવો કેઆ હુરશે ફેરતેં હએ,
 ફીરદોસ ન કહીએ, તો વેસનેકું કેઆ કહીએ .

ગજલ

આજ ગુલશનમે ધાણુ આયા હએ,
 જસકા હંસનાં ગુલોકું બાયા હએ ?
 દે ગુલાબીશે જામકું, સાફી
 મેંહ ખરસતા હએ, અખર છાયા હએ.
 ખતકે પહોતે હી કતલકી ઠેહરી,
 કાશેદ આછજા જવાબ લાયા હએ.
 આછજા હુંગા ન મેં તખીઓશે,
 યારે, મુજપર પરીકા સાગા હએ.

ગજલ આજેઝ.

અરક જળ હસ પરીકે ચેહરએ પુર તુરશે ટપકે,
 ખેજલ હો ગુલશે રાખનમ જુ' લોહુ નાસુરશે ટપકે,
 ગેરે આંખોશે ખુની અશક યું ગીરતે હએ જલમોંપર,
 લોહુ સુલીકે ઉપર જુ' સરે મતસુરશે ટપકે.
 અગર ફરી સુખન મેરા નેહાલે તાકું પોંદએ,
 સુરાહી સાખ ખન જાવે શરાબ અંગુરશે ટપકે.
 અગર હસ જુલદ મુશક આમેઝમેં ચીનીમેં ખાલ આવે.
 અજબ નહી અતરે અખર કાસએ ફગડુરશે ટપકે.
 દરૂં ફરીયાદ રેરો યારકું જળ યાદકર આજેઝ
 દમ ઇસરાફીલકા લોહુ હો ખુગે સુરશે ટપકે.

ગજલ દેલખર.

ચાકે દામન કીએ જાનાં તેરે દીવાનોને,
 કેદખાને કીએ આખાદ પરેશાનોને.
 નીમ ખીસમેલ યહ તરપતે મુજે દેખાયા કાતેલ,
 શાર આલમમેં કીઆ લે તેરે જાનનોને.

જાનપે ઉસ કાકુલે મુશકીનકે કામે તારમે આ.
 દેલ દીએ જોલકે પરેશાનકે પ્રેરણાને.
 કખર ઈન આકકે પુતલોંક ન હો. કીકકે બલા.
 ધુંડા યહ આલમે બાલામે સ્ત્રી ધનસાનોને.
 મેરે દેલદારપે દેખર શપે મચોરાગઢી રાત,
 ગશ કીએ હુરો પરી કુદરીઓ ગુલમાનોને.

ગઝલ શીરઝા

એક ફકલ મૈહી ચાલને વાલા તેરા
 હસને પેદા કીયા વો ખુદશી હૈ શદ તેરા
 દલક પે મેરે છુરી ફેર કે વો સુ બોલે
 અબ તો દેખેંગે તકપનેકા તમાશા તેરા
 અખમ પર મેરે નમક છીડકા બબ્બો પાની
 અબ્બો હંડા હુવા કાતીલ એ કલેમ તેરા
 કીયા આખોંને સીતમ બબ્બો પડી ઉરપે નીગાર
 નામ બદનામ હુવા ખદકમે મેરા તેરા
 હિમ્મત રીજદેસે સરકોના ઉઠાવુંગા કબી
 હાત લમ બાયે અગર નકશે કહેયા તેર
 મે હૈ ઉમીદ શબો રોઝ દીલે ગીરઝાકી
 તઝઆકે વકત જ્યાં પર રેહ કલમ

ગઝલ કાદરીઆ

અયે મેરે ખાગ પીવારે લે ખબર
 દીનો દુનયા કે સહારે લે ખબર
 હો રહા હું ઇશક મે તેરે અક્ષીર
 અયે મેરે પ્યારે કે પ્યારે લે ખબર
 દો જહાં મે બાદશાહી હે તેરી
 જોસ આઝમકે દુલારે લે ખબર
 અશીસે હીરરશ તક તેરી હયે ધુમ
 અયે મોહમ્મદ કે પ્યારે લે ખબર
 સખ મલાયક હુરો ગીલમાં સું કહે
 અયે બની હાશમ કે પ્યારે લે ખબર
 અપને હાયોંમે પીલાદો મચે મુઝે
 સાકીએ કોસરકે પ્યારે લે ખબર
 આ પડા દર પર તેરે કાદર મીયાં
 ખવાબ ઉરમાં કે પ્યારે લે ખબર

ગઝલ—કાઝી

દીલ જનસે દીદા હું ચાહે ખોલો યા ન ખોલો,
 દુરખાન હો રહા હું ચાહે ખોલો યા ન ખોલો.
 તેરી ગલીમે આયા તેરે ઇશ્કને સતાયા
 ખદનામ હોં રહા હું ચાહે ખોલો યા ન ખોલો.
 તેરી ઇશ્કકી કટારી દીલપર લગી હવે કારી,
 જખ્મી મંએ હો રહા હું ચાહે ખોલો યા ન ખોલો.
 તેરે ગલેકા ગબરા મેરે ગલેકા કઝેરા,
 મલે હાર હો રહા હું ચાહે ખોલો યા ન ખોલો.
 સીખલીને ધુલમારા મનસુર ન પુકાસ,
 મુપીલે ચડ રહ હું ચાહે ખોલો યા ન ખોલો.
 મુરદેકા ઝીદા કરકે દમ કુખે ઇઝતી પડકે,
 મુજરીમ મંએ હો રહા હું ચાહે ખોલો યા ન ખોલો.
 આરા ચલ હવે સરપર પહોચા મંએ દરપે મરકર
 ખલહાર હો રહી હું ચાહે ખોલો યા ન.ખોલો.

ગઝલ કેમ

બાકે ગુલઝારસે સંધ્યાદ ફીરાયા ઉલટા,
 કયા નસીબા હવે તેરા ખુલખુલે શયેદા ઉલટા
 તને ઉરીઆતીસે બહેતર નહી દુનીઆમે લીબાસ,
 હૈ વો જનમા હવેકે છુટકા નહીં સીધા ઉલટા.
 માલીયાં આપહી દો આપહી હો જાઓ ખકા,
 બાકે ગઝેરાસે કરો શીર મેરાશીકવા ઉલટા.
 નામ ઉસ્ને જો મુના ઇસ્કકી ખીમારીકા,
 મેરે દરપરસે ફીરા બાકે મસીહા ઉલટા.
 માદ આપા જો મુજ્જેદ કુએ સનમ હશરકે દીન,
 દરે ફીરદોસ તલક બાકે શીરઆયા ઉલટા.
 નાકા કરનેસે મેરે માર ખકા હોતા હવે,
 રહમકી જા ઉસે આ જાતા હવે ગુલટા.
 કયેસકે તરદસે હો જાતે હજારોં શયદ.
 પરદા મહમીલકા જો રખતી કબી લવેલા ઉલટા.

ગઝલ જેગમ

જાન તેરે ગમમે હીદી અજતો જો કુછ હો સો હો
 શાખીન એ હમનેબીકી અજ તો જો કુછ હો સો હો
 ગેરાંસે ડરતા હવે કયા કુએમે ઉસકે તુજ
 કહેતા હવે મુઝસે વૈજ અજતો જો કુછ હો સો હો

રહેગા હમસે મુ અગસ્તેરસે ફાડેગે સર
 ક્ષતી હયે દીલમે પેહી અખતો ને કુછ હો સો હો
 શીકવા હજે લખપર તેરે રોજો શખ અયે દીલ મેરે
 હોંટોંકો અપને તુસી અખતો ને કુછ હો સો હો
 પાં હયે તુ ખુશ મેરી જાં દમ મેરે લખપર હયે મહાં
 કહે આયે ઉસ્સે કામ અખતો ને કુછ હો સો હો
 સાકીબી હયે મીનાબી આતી હયે ફસલ
 બાદાબી હયે મીનાબી હયે ઓર ગુલકીબી આતી હયે ફસલ
 ગેરોંસે મીલા હયે તો કુખુત અયે મેરી જા
 લાયેગી જીદસે તેરી અખ તો ને કુચ હો સો હો
 જસે એજમાશ વૈસેહી દીલ હયે મેરા
 ચીરેજે સીનેકાબી અખ તો ને કુચ હો સો હો
 મીલનેમે ખુબોંકી ઝે ગમ કામ બચતા હયેજ
 સરપર એ ને ખુહી અખ તો ને કુછ હો સો હો

લાવણી

મેરા માહલેકા એક તું હયે તેરા તુહ નુર અંયા હરસુ હએ
 તુહી કાલીઅ તુહી જાં હએ તુહી રીન તુહી ખમાં હયે
 તુહી બેદ હયે તુહી કુરાં હયે તેરી દોનો જહાંમે શાં હયે
 ઇન્નાહ અલાયેક તુ હયે ઓર સખપર કાવક તુ હયે
 ઇસ્મે ફરક નહી સરે મુહયે—મેરે.

ગજલ મુનીસ

દીન શીરે ફરસે બહારીકે હયે આનેવાલે
 કહેદો હુશીઆર રહે દસ્તકે જાનેવાલે
 સીતમ ઓર જઓર સહે દીબને હમારે કયા કયા
 તુમ સલામત રહો આશકકે જલાનેવાલે
 પેચ પર પેચ લજેજે તો બીગડ જાયેગા
 હાત રોકે રહો અયે બાલ બનાનેવાલે
 સીતમ હયે દીદે ઓ દાનીસ્તા ઇધર તો દેખો
 કઓન હો ગઓરસે તુમ આંખ લડાનેવાલે
 ઇત્ના ઇયેરાવ કે જખતક મેરા કાતીલ આએ
 કહેદો જબહી ન કરે લાશ ઉઠાને વાલે
 સાફ કહેતે હયે મેરી કબરપે આનેવાલે
 ખાક હો જાતે હયે યું દીલકે લગાનેવાલે
 ગયેર બડકાએ અગર ઉસ્કો અજબ કયા મુનીસ
 આગ પાનીમે લગાતે હયે લગાને વાલે

હુમરી.

કંઠી દેખા હએ યારો મેરા સનમ મેરા સનમ દીલ જન સનમ—કંઠી
મેરે સનમકી ચેહ હયે નીશાની, કાલી કાલી જુદે ઝોર ગોરાબદન—કંઠી
મેરે સનમકી ક્યા હયે નશાની. ગડિયા ટોપી ઉડાવે પતંગ—કંઠી.

ધુમરા.

ઝો ખીરજ ખસીયા બારે—રસીયાં રોકા ન મોરી ડગરીયાં
માઘ બાપકી હું ખેડીરે દુલહારી હાથ છીડ ન રસીયા—ઝો
જમસે પડી મીરહાકે મંઝે પાલે કાઘ દોઘ બરાવે ગગરીયાં.
તેલા લગાએ પુલેલા લગાએ ઝોડે મસાલેકી ટોપીયા—ઝો.
કાલી કાલી જુદેમે છુઆ મોરા લલચાયે તકતકમારેનજરાય—ઝો

ભયેરવી.

જુમત આવે શામ મતવાલા
એક હાથમે પરેમકી બોતલ દુજે હાથમે પીઆલા—જુમત
દેખો દેખો સખી કહી લીખટ જાએ
દુટ નજાએ મોરી મોતીઅનકી માલા—જુમત

દાદરા.

ગોરી તેરે નયનાને જાદુસે મારા
જાદુકી પુરીયા પડ પડ મારી ક્યા કરે બેદ બીચાર—ખોરી.
મરી બી અખીયામે કજરા સોહાવે આશકસા શીરતા દીવાના—જો

ધુમરા.

હું ખેડી સરીયા તરીયા હું રસીયા સુખમે રહું મેં નગરીયા
હસરે શહેરકી પુવડ હયે નારી લાખલ રૂપીયા બીગડીયા—હું.
હીલ મીલ પતીઆ પીંહી ન જાને ટંમડી પસારે સજનીઆ.
હમ રે શહેરકી સુખડ હએ નારી ચુની ભુતીમે મુજરીયા
પીસુ ઝોર કુદુ પકાઉ ઝોર ખીલાઉદો દો બરલાઉ ગગરીયાં,

દાદરા ભયેરવી.

દોનો દસ્તોમે મેહદી લગાલે પરી નાગનસી ચોટી કમર પડી—દોનો
આજ જાની આજ પીઆરે તેરે લીએ મહેં ચમનસે ખડી—નાગન
બરવાફરહત.

માંડી રંઝેલી છમેલી માલનીઆ દેખી હયે હમને નીરાલી યાર—
બેલાબી બેચે ચંબેલીબી બેચે બેચે જોઅનવાકી દાલી યાર
મેરે જોરે હાથમે કંગન કાનોમે પુલેંકી બાલી યાર
નયનોમે સએનોમે જાદુ હયે શરહત હાટોમે પાનોકી લાલી યાર
જુમ જુમજાતી જોઅન વાકી માતી છુમ છુમદેણી હયે ગાલીકીયારના

હોરી મકસુદ

રખ ખેલત પીયારે મોહમ્મદે અખ કયસી રંગેલી હોરી તે—રખ.

અંતરા.

નુર ઝહુરકા રંગ બનાયો વહેદત કઝોસર ગોરી
લખલાહકી બર પીયકારી ઇલલાહ રંગોરી—રખ.
અબ્બલ મા ખલક અલલાહનુરી ખીલઅત હકને દીઓરી
સર મઝ્મલાહકી પગ ખીરાજે મુખ મુમકે લાલ કીયોરી.
હસ્તોહુસેન નઝોન અન્નનાદે મુખ નુર અખીર મલોહી—રખ
નાદે અલીકીકકર ઝુલરીકાર દી આશગર ધુમ મચોરી
સલ્લે અલા ગાવત હયે હુરે ભરભર કુમકુમ દોરી—રખ.
દી જીમરીલ કંદી મીકાઈલ કલમા દરદકી જોરી
કહે મકસુદ હખીખે ખુદ. હયે નોશા આજ બતોરી
અક મલતો લકુમ નઝર લેકર કાસીદ મકસુદ તીયોરી—રખ

મેહરીતુરાય.

લાલ હયે નેકી લે આવ મેહરી અરેલાલ બતોરી લે આવ મેહરી

અંતરા

પોર પોર નયા રંગ પહેના તાપર ઝોર રચાઓ મેહરી—લાલ
હંગલી પકટ કંદી પોંદોયા ન પકડો ઝોર સે સારી લગાઓ મેહરી
બનકે રંગીલે હખીલેકે આગે સુનકે તોરાબકી ગાઓ મેહરી.

સેહેરા—ધુન—દેસ.

મેરે બનેદા આજ ખુદકે લાઈ—સહેરા બારી માલન
બેલા ચંબેલી જોઈ મોગરા નીચે ગુલાબ
ઝોર ઉપર ચંપા કેતગી નરગીસ હરગુન ગુંધા બાઈ તેને બલ
હોરી માલન—લાઈ

શાહેના

દેખો બનેદા મુખારક બાકી—દેખો બનેદા મુખારક બાકી

અંતરા

બનીકો સક્ષેના વાયા બનડા ચાલ સોહાની ચલત હયે બનડી, કામન
બાયા બનડા—દેખો.

આખ ઉકાંકે દેખત નાહી લાજ બારી શરમાયા બનડા
કયું ન કહે સુસારકે ચારે હયે શરમેલા લખતા બનડા—દેખો.
સરજ સારીકી ખાઓકી ગોરી રસબરી રસસું રસાયા બનડા
કુચંતો બનીને કીયા હયે ટોના ખીન દેખે જો લુખાયા બનડા—દે.
દેખ તુરાબ દોઆસે તેરી કયેસા બાલા બન આયા બનડા—દેખો.

ખયાલ બહેરે તવીલ.

મુજે ખાગો ચમનસે વો લેકે ચલા, મુજે ખાતી હય કોઇ હવાઈ નહીં.
મેરે સીનેમે જખમ લગે હય કંઈ, મીલતી હય ઉસકી તો દવાઈ નહીં.

ચોક—૧

મેં તો મુઝકે આદમકો તો જાને લગા, મુજે દેતા હય દીલખીર રજાઈ નહીં.
ઉસકે હીજરમે મારા પગ હું મીઝ્યાં, મેરી આંધી હય અખતક કમ્મઈ નહીં.
જોડે વાર લગા હય જીગરપે મેરે, એસા વાર કોઇ તો લગાઈ નહીં.
મેરા ધ્યાન સનમસે હય મીઝ્યાં, મુજે દુનીઆકી ખાતી મગ્મઈ નહીં.
જોડે આનો અદા હય લગમકી મેરે એસી કીસકી આનો અદાઈ નહીં.
મેરે સીનેમે જખમ લગે હય કંઈ, મીલતી હય ઉસકી તો દવાઈ નહીં.

ચોક—૨

તું તો શાહે જહાં તુજે દેખું કહાં, તેરા મીલતા હય મુઝકો પતાઈ નહીં.
જરા દીદ તો તેરા હીખાદે મુને, ખીન તેરેતો મુઝકો સરાઈ નહીં.
તુને તેગે નીવાસે જો મારા જીમે, વો તો આશક હરગીજ બચા નહીં.
જોડે દાગ જીગરપે રહા હય મેરે, એસા રનજ કોઇતો રહાઈ નહીં.
મેને રનજો અનલક સહા હય તેરે, એસા રનજ કોઇતો સહાઈ નહીં.
મેરે સીનેમે જખમ લગે હય કંઈ, મીલતી હય ઉસકી તો દવાઈ નહીં.

ચોક—૩

જરાં આંકે ગલેમે લગાદે મુજે, મેને તેરી કરી કુછ ખતાઈ નહીં.
તેરે કુચેમે કદમ રખા હય મીઝ્યાં, મેમા કદમતો પીછે હટાઈ નહીં.
દીન રેન મુજે અબ એન કાં, ખીન તેરેતો આતી ઘટાઈ નહીં.
મેરે માહલકા તુંજે પાઉં કહા, મુજે દેતા હય કોઇ ખતાઈ નહીં.
મેરા હાલમે કીજકું સુખઉં સનમ, ખીન તેરેતો મેરા ગવાઈ નહીં.
મેરે સીનેમે જખમ લગે હય કંઈ, મીલતી હય ઉસકી તો દવાઈ નહીં.

ચોક—૪

કહે દાસ અમર જો મેરા સનમ, મેંતો હરગીજ તુજસે ખદાઈ નહીં.
અરે રાજ ખુશીમે ખુલાસે મુજે, મેંતો કરતાહું જોરો જદાઈ નહીં.
અપના ગાનેકા તુમ મોકુફ કરો આગે ગાનેમે તુમકો નશાઈ નહીં,
મે હુસેનકે છંદ સજા હય નજો, મેરે છવદપે કીજાને કહાઈ નહીં.
તીસને લખકોતો જીસને શહીદ કીજો, એસી કોઇતો કોમોં દગઈ નહીં.
મેરે સીનેમે જખમ લગે હય કંઈ, મીલતી હય ઉસકી તો દવાઈ નહીં.

ખયાલ બહેરે તવીલ.

તીસને લખકોતો પાની મીલાઈ નહીં, સુકા ખ્યાસા હય યારો શહેરકા ગલા.
કરબલાકી ઝમીપે વો ઇખને અલી, અખકે તૈયાર હોકે જો રતકો ચલા.

ચોક

શાહ ઘોડેપર જળ અસવાર હુવા, બકે કુશીઓમેં યે પુકાર હુવા
જરા દેખો ઇધરકું નજરતો કરો, શાહ લડનેકો તો તૈયાર હુવા
જળ હોને લગા વાં શોરો સીતમ, ઓર રનમેંતો એસા બુઝાર હુવા
કોઈ તેગો તખ્તરશે તો મારા ગયા, કોઈ શાહપે આકે નીસા હુવા
સમ ખીખીયાં મેઢે યે કહેને લગી, મેરે તીસને દહનપે કીયા અખ બજા
કરખલાકી ઝમીપે વો ઇખને અલી, જમ તૈયાર હોકે ઓ રનકો ચલા

ચોક—૨

દીન તીનકે પીઆસે સહીદ હુવે, જરા કતરા ન પીનેકો પાની દાયા
અરે આગે બયાં મેં કહું તો કહાં, ઉને કોમેં જઘાનેતો ઘેર લીઆ
દાય જેનઓ કુલસમ કહેને લગી, મેરે ખોસને દહનકો તો વુટ લીઆ
કહે બાલી સડીના અએ કોમેં જઘા, મેરે બાબા કો નાહક હએ કલ કીમ
મેરે બાબાકી લાશ બતાવે મુજે, મેરે બાબાકો હાં હા ચુમુંડી ગલા
કરખલાકી ઝમીપે વોઈમને અતિ જખકે તૈયાર હોકે ઓ રનકો ચલા

ચોક-૩

સર પીટકેં બાનુ યે કહેને લગી, યે હોતા હએ કઅમ્મ શોરો સીતમ
મેરે બએકુ તુમને યતીમ કીએ, જરા ખાખા ન કુશીઓ તુંમને રહમ.
યેતો ખાસે નખીકે નયાસે મીઆં, હસકે સરકોતો તુમને કીઆ લો કલમ
જરા ખોફે ખુદાસે કરોતો સહી, કયું કરતા હોઈતિના જોરો જુલમ
જળ હલકપર ઉસકે ખંજર ચલા, ઉસકા લાશો ઝમીપે જા તલમલા
કરખલાકી ઝમીપે વો ઇખને અલી, જખકે તૈયાર હોકે ઓ રનકો ચલા.

ચોક-૪

કહે દાસ અમર મેં કહું ક્યા છકર મેરી આગે જખામેં તો તાખ નહી
કહે લાલ યે મનનુ સુનોતો સહી હુએ અએસે ન હોગે જનાબ નહી.
બજા આગે બયાં મેં લીખું તો કહાં મરે આગેતો કોઈ કીતાબ નહી
યે હુસેનકે છંદ સદા હએ તએ મેરે છંના મીલતખ જવાબ નહી.
કરખલામેં તો હોના સહીદ મુજે યે મેરી તો હરદમ એહી હએ સંજા
કરખાકી ઝમીપે વો ઇખને અલી જખકે તૈયાર હોકે ઓ રનકો ચલા.

ખયાલ.—૧

મસ્તક હવે મરતીમેં સનમકી લીલા નામ મસ્તાનેતેં
બરકે જામ એક મીલા મુકદ્દર ખુલા મેરા તેખાનેમેં.

ચોક—૨

વો મેરે મહેબુબને મુજકો બરકે જામ પીલાયા હએ
દીલ મેરા મસ્તાના હુવો ઓર ઉસીસે દીલ લગાયા હએ
દરદોગમ સબ બુલ ગયા ઓર હુવો ઉસીકા સાયા હએ
છસને પીયા મતીકા પીયાલા વેઠી મસ્ત કહેલાયા હએ
નામે ખુદાપે રખદે બરોસા કયું બટકે તું જમાનેમે
બરકે જામ એક મીલા મુકદ્દર ખુલા મેરા મેખાનેમે

ચોક—૩

કોઈ તો કહેતા પીપીકે પીયાલે કહેતે હમ દીવાને હએ
કઈ એકતો મસતીમે મસત હય કહેતે હમ મસતાને હએ
ખતરા જરા ના મીલા લો ઉસકો કરતે ખાલી બહાને હએ
જીસને બખાલખ પીએ હએ પીઆલે વોહી ઉસે પેજાને હએ
કયું જુલા શીરતા હએ મળ હસીસે હએ દીવકુ લગાનેમે
ભરકે જામ એક મીલા મુકદ્દર ખુલા મેરા મેખાનેમે

ચોક—૪

કોઈ મુજે પતા હએ યારો પડ પડકે કીતાબમે
ઝોર કોઈ પાતા હએ મુજે પીપીકે ઉસકી શરાબમે
જીસને પીયા શરાબકો ઉસકી શરાબમે
મુનેહ ઔર તકસીર ઉસકી કબ વો લીખતા હીસાબમે.
ખાતોપર તુ ખ્યાલ કર મેરે ક્યાં કાયદા સમજાનેમે
ભરકે જામ એક મીલા મુકદ્દર ખુલા મેરા મેરા મેખાનેમે

ચોક—૫

જીસને પીયાલા પીયા અધુરા વો દુનયામે રહા ખરાબ
મુનેહગાર વો હુવા હએ રમકા ઝોર રબસે હસકો અગાબ
દુરગા દોઢરદાસ અમરને બનાકે તેરા કહા જવાબ
મુતકે ખીઆલ અબદુલહુસેનકા દુશમનકુ હુવા જુલાબ
મે તાલા બે મુરા બે ઢંગા મળ નહી કુચ ગાનેમે
ભરકે જામ એક મીલા મુકદ્દર ખુલા મેરા મેખાનેમે

ગઝલે ગોયા

ન અજલ આઈ ન વો યાર આયા ચેબી ન હુવા વોબી ન હુવા
નતો વરસ હુવા ન વીસાલ હુવા ચેબ ન હુવા વોબી ન હુવા.
હર રમકો શોક થા નસતરકા મુસતાક ગલા થા ખંજરકા
મેકીન ન મીટા ચે મુકદ્દરકા ચેબી ન હુવા વોબી ન હુવા.
તાસીર ન હો જાબ ઇનમે જરા રોએ તો કયા તડપે તો કયા
ખીજલી ન ગીરી હુશાન ઉદા ચેબી ન હુવા વોબી ન હુવા.
મે નજઅમે થા ખુલવા ન સકા કોઈ મુજકો વાં પહોંચા ન સકા
વો આ ન સકા મેબ ન સકા ચેબી ન હુવા વોબી ન હુવા
ખહેદને તવાશ હરમકા કીયા હીંદુને ખુતકો સીજદા કીયા
નકામા વો હું મુજસે ગોયા ચેબી ન હુવા વોબી ન હુવા

ગઝલ તમન્ના

દીવમેં વહશતકા તકાઝા હએ મયલ જાનેદો.
 અખત કહેતા હએ કે ટલ જાએતો ટલ જાનેદો
 મએ કશી ખુશ કરો તોઆકી જલદી કયા હએ,
 હસરતે દીલકી મેરી જાન નીકલ જાનેદો
 હઝરતે દીલ ન કરો કલમે જલદી ઇતની,
 હયેરો હયેરો ઝરા કાતીબકો સંબઝ જાનેદો..
 હસરતો યાસ તમન્ના તુમે વહશતકી
 બીડ છોડો મુજે જંગલકો નીકલ જાને દો.
 વસ્લકી રાત હએ અરમાન હએ દીલમેં સાખોં,
 હૌસલે દીલકે મેરી જાન નીકલ જાનેદો

ગઝલ મામીન

વો જો હમસે તુમસે કરારથા તુમે યાદ હોકે ન યાદ હો,
 વોહી યાને વાવદા નેબાહકા તુમે યાદ હોકે ન યાદ હોં.
 વો જો લુત્ફ મુજપે થા પેશનર વો કરમકે થા મેરે હાલપર.
 મુજે સગ હએ યાદ ઝરા ઝરા તુમે યાદ હોકે ન યાદ હો;
 વો નયે ગીલે વો શીકાયયે વો મઝેહ મઝેહકી હીકયતે,
 વો હરેક બાતમે રૂઠના તુમે યાદ હોકે ન યાદ હો,
 કબી બપેકે સખમે જો રૂબરૂ તો ઇશાં તોહયે શુદ્ધતયુ,
 વો બપાન શોકકા ખરમલા તુમે યાદ હોકે ન યાદ હો;
 કબી હમને તુમસેબી ચાહથી કબી હમસે નીખહાથી,
 કબી હમબી તુમબીયે આશના તુમે યાદ હોકે ન યાદ હો;
 જો આપ ગીનતેયે આશના જોસે આપ કહેતેયે આવશ,
 મંએ વહી હું મામેને મુખતેલા તુમે યાદ હોકે ન યાદ હો.

અજ સાહેબ નતીજ મીઝ જાયેમા—તર્જ.

તયાર હયે મેલા માહીમકા અયે યાર હયે મેલા માહીમકા,
 ચલો ચલેગે સઝર કરેગે ફીર દેખેગે કબ—હયે મેલા,

હયે ખુશ રશનાઈ માહીમકે ઉરસમે,

હરએક દુકાન સગઈ માહીમકે ઉરસમે

હીસમતસે રસાઈ માહીમકે ઉરસમે

મુરતકી હજો મીઝઈ માહીમકે ઉરસમે

રેલ યા વીકટોરીઆને ચલેગે શીર દેખેગે કબ—હયે મેલી

મેરે ગમકા તરી સુનીએ શીસાના-તર્જ.

કોઈ ખોયા કોઈ કમાયા યે રંગ લાયા મેલા માહીમકા.
 ચેકકો ખીગાયા ચેકકો બનાયા યે રંગ લાયા મેલા માહીમકા
 કરકે જીયારત કાતલા પડકે કોઈ હુવે દીલશાદ,
 કોઈ રૂપીઆ હાર જુગારમે રો રો કરે ફરીઆદ.
 કોઈ ખીરદી બનાયા છત ન પાય—યે રંગ લાયા મેલા
 પીકે શરાબ તાઢી ઝાઢી ફીરતે મચાતે હુમ,
 કરકે લડાઈ કએદ હો ચોડીમે રહે ગગમુમ.
 સુખહે હોશમેં આયા તો પચાતાયા—યે રંગ લાયા—મેલા
 ય કંહી મુજરા સુનનેકો જ બચેકે હો સરસાર,
 રોડો નશેમે દેકે હુપે નાંદા આખીર કાર.
 પાસ પઠસા ન પાયા રોટી નખાયા યે રંગ લાયા—મેલા
 આયા ચોરસ માહીમકા હુવા હજુમ અ લમકા—આયા
 સજે સગમે દુકાન કાપીલ અસરકે હયે હજાર
 કંહી ખરશી સુતરકીયા અજબ મઝેદારકા હયેપાર—આ,
 વીલાયતી સામાનકી દુકાના પર હયે તાજાયાહાર.
 હયે અજબ સુનઅતદાર ગુલો અશબર કલી અસમાર,
 કંહી યે મુજરા કરતી બએદી કોઈ પરી દેખસાર
 બએકે સુનતે હએ જરદાર મસ્ત શરશાર ખુદારહી ખ્યાર,
 કંહી આદ ટોરનોમે મુરગ ખીરયાની મઝેદાર
 અને ઝાહીદ મંઅ ખારતે લાયા બજએ પરમાર—આયા
 કંહી ખીલેને કંહી તખોલન કર બએદી સીગાર,
 ખાને આતે હયે ખીમયાર ખાડે તૈયાર મસાલેદાર—આયા,
 કંહી જુઆરી ખીઠ ઘરોમે ખેલાતે હએ જુગાર.
 કંહી ચોરોને અપના કાર કરતે હુશીઆર ખડે દીલદાર
 કાતલા પડને જાતે હોગે હજારમે દો ચાર
 બાકી સખ અપને કાર કરતે એકબારજાતે હુશીયાર—આયા

ગજલ વાહેદઅલી.

કરકે તનહા મુજે, આય દોસ્તે, ગુલશામ ગયા,
 અમ અલમ સોંપ ગયા, તાકતો આરામ ગયા
 જાને મન ! જાને મન ! જાને મન ! જાને મન !—૧
 કેઆ ઉસસે ખતમે લીખુ કેઆ મેં જબાની ખોલું ?
 કાસેદા અખતક ન શીરા લેકે વોહ પેગાંમ ગયા—
 વાયદા કરકર જે ગયા શખકુ ન આયા હરગેઝ,
 ઇનતેઝારીમેં તેરી મુજકુ સુખહો શામ ગયા—
 દખ ખુશ આતા હએ મુજે બાગો બહારો ગુલશન ?
 ગુલતો સખ ખાર હુવે, જુસકા ગુલઅંદામ ગયા—
 જેસમે લાગેરકુ મેરે દેખકે કેહેતે હએ તખીબ,
 બીંદગી ઉસકી કહાં, જુસકા દેલ આરામ ગયા ?

ઝેર વાહેદગલી કર રખડી મીઠાવેમા વોહી,
દામમેં રખડે મુને વોહ બુને ખુદકામ ગમા-
રેના અસમોજદરગેઝ ત મુખહો શામ ગમા-
ગજલ મરહેન.

મેં મુનતેઝરે જવલએ જલદાર ખુડા હું.
મસાફી તરેહ તાલમે દીદાર ખડા હું,
એક દીન મેરે બાલીનપે ન આયા તો શમયર,
પરવાને સેફત જલનેકું તખ્તઆર ખડા હું
ઝર તેગ લગાતા તો લગા જલદ, અય કાતેલ,
મેં એક મોહબતકા ગીરફતાર ખડા હું.
બેનકદ રવાન બારસરે બાઝાર ખડા હું,
મેં નાઝકા ખુબોકે ખરીદાર ખડા હું.
મેહશ્વમેં તેરે ગા કે નહી મુજકે રસાઇ,
હેરતઝંદેકુ લેફીન પસે દીવાર ખડા હું.
ગર મીલના હો તો મીલ લે, મેરે જીસે બની હે,
વહવાહ કે ઇસ જીનેસે બેઝાર ખડા હું
મા દેરસે મતલબ, ન ગરઝ ક્યાબેસે મરહુન,
મેં બસ નીશએ એશકમેં સરશાર ખડા હું

ગજલ તરકી

હએ અજબ લેઝત શેકારગાફકન તેરે તીરોંકે બીચ,
જસકા ચરયા હો રહાહે સારે નખચીરોં કે બીચ
કલ જો દેખી શીકલે મજનુન હમને તસવીરોં બીચ.
એક જુશત ઝોસતખાન થા લાખો જંજીરોંકે બીચ.
ખુનકે કતરોંકા આલમ તુ મેરે અશકા મં દેખ,
બાલકે તુકંડે ચમકતે હએ પરે હીરોંકે બીચ.
ખુશખુશો, તુમકું મુબારક હો એ મુલગશતે ચમન,
લાલેઓ ગુલ, કાન ફી જો ઝેરે દેલગીરોંકે બીચ
આગે દીલ હોતાથા બેકલ ઉસકા મેરી આલસે,
આ ગીઆ કેઆ ફરક અબ આહોંકી તારીરોં કે
બર મુરકકેમે ખેંચી હો ઉસ મસીહાફી શખી,
બાન પર બદે મુશવવર સારી તસવીરોંકે બીચ.
વે ખુમારી બીખરે હુવે બાલોમેં યું,
જસ તરેહ દોમસત જકરે હુવે જંજીરોંકે બીચ
કાસેદા કેઆ ખત લીખું મેં ઉસકું ફરતે શોકશે,
ફુટ હો જતા હે મતલબ મુજસે તેહરીરોંકે બીચ.
ચોફતેગો ઉસ યારકી કેઆ ઘાત હએ !
સારી મેહફલકું લગા લેતાહએ તકસીરોંકે બીચ.
ઝોર તો સુરત તરકી કોઇ બખશેશકી તહીં,
હા મમર બાએસ હો એ તકસીર તકસીરોંકે બીચ
તમામ શુબ.

બાંચવા લાયક પુસ્તકો.

માનસિક—અભેસિક	૦-૬
ગુલાબસિંહ—દોકર	૦-૬
ચિત્રાવનો શેરો અને અનીલીના માઠ પરિણામ	૦-૩
બાગે બાહારે ગુલશન	૦-૨
ગુલઝારે ગુલશન	૦-૪
કુલોનો હાર—મધુર મનહર ચોથી આવૃત્તિ	૦-૬
ફરિયાદે ગુલગુલ અને હુમરી સંગ્રહ	૦-૨
બાદશાહ અને ખીરબલ ૧-૨, બાથ હાથ છે.	૦-૬
શયરે ચમન	૦-૧-૦
બાહારે ગુલશન	૦-૧-૨
દોરગી દુનિયા અને અવકર ભુત (છપાય છે.)	૦-૧-૦
નયરગે પ્રક અને બાહારે ગુલશન	૦-૨-૦
ગુલશને બેનગર (છપાય છે)	૦-૨-૦
વિલાસ સુદરી અને અદ્ભુત બાદનો પલંગ (બે ભાગ)	૧-૮-૦
પૃથુસિંહ પરમાર અને સતી મેના	૦-૧-૦
અંબાતનો ખુલી	૦-૮
બગીચા પુતલીની વારતા	૧-૪-૦
રામાયણ ગીરધર કૃત	૦-૧૨-૦
કાવ્ય દોહન ભાગ ૧-૨-૩	૦-૧૧-૦
બાદશાહ અને ખીરબલ ૧-૧૨	૦-૧૨-૦
બોજ કાલીદાસ ભાગ-૧-૧૨	૦-૮-૦
મહાભારત ઇચ્છાશંકર કૃત	૨-૮-૦
ગરબાવળી મોટી	૦-૪-૦
બહાદુર બારવડીઓ ને બાગકનું ખુન	૦-૪-૦
ભરથરી નાટક મોટું	૦-૮-૦

જેશંગબાઈ મોતીલાલ શાંદની કંપની,

૨૦ શીશીરાડ—અમદાવાદ,

તથા

ખત્રી પુરશોતમ મુલચંદ,

૬૦ ગુલાબવાડી ત્રીજો લોઈવાડો બહાર કોટ-મુંબઈ.

